

Uitgeverij Gianni

www.uitgeverij-gianni.nl

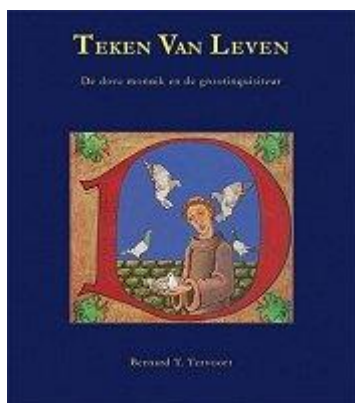
Recensie: Brabants Dagblad - 25 januari 2005

Historische thriller

Dove zwijnenhoeder wordt echte held

door Mieske van Eck

Dinsdag 25 januari 2005 - Een dove zwijnenhoeder is de hoofdpersoon in 'Tekenen Van Leven', het debuut van taalkundige en oud-jezuïet Bernard T. Tervoort. Het is een opmerkelijke roman. Allereerst omdat de debutant al 84 jaar is en in zijn boek gebruik maakt van zijn rijke levenservaring als kloosterling en taalwetenschapper.

Ten tweede is de vormgeving van het boek opvallend. Het vierkante formaat onderscheidt het duidelijk van andere thrillers. En dan zijn er nog die kleurrijke, speciaal voor dit boek geschilderde, initialen van Hans ter Horst. Elk hoofdstuk begint met zo'n fraaie in Middeleeuwse stijl versierde hoofdletter. De bijzondere vorm en de sterke stijl van Tervoort maken het boek tot een feest om te lezen. Een dove zwijnenhoeder, die nauwelijks kan spreken, is geen voor de hand liggende held voor een misdaadroman. Zeker niet als de roman in de Middeleeuwen speelt, waar mensen met een handicap nog minder in tel zijn dan in onze tijd. De eerste hoofdstukken moet het nog wennen. Wat moet je als lezer met die vuile, rare kwibus, die leven en voedsel met zijn varkens deelt.

Gebarentaal

Alleen met zijn moeder heeft hij een goed contact, zij delen samen een gebarentaal en zij heeft hem enkele woorden geleerd.

Deze argeloze, schuldloze jongen wordt op een kwaad moment verkwanseld aan een klooster, dat zo dringend om vers bloed verlegen zit, dat het bereid is zelfs een 'getekende' op te nemen.

Maar al is hij onaangepast en vergriipt hij zich zelfs van tijd tot tijd aan een zeug, om zijn seksuele nood te lenigen, gek is hij niet. Over de natuur en over varkens hoeft niemand hem meer iets te vertellen.

In het klooster krijgt hij de naam van de 'goede moordenaar', die naast Christus aan het kruis hing: Dismas. Het is een twijfelachtige keuze, die weinig goeds belooft. De moeilijkheden blijven dan ook niet uit.

In het begin hebben de andere kloosterlingen een grote afkeer, van die vuile, luidruchtig etende, grote

Uitgeverij Gianni

www.uitgeverij-gianni.nl

man. Maar het went. Dismas toont zich leergierig, volzaam en heeft het hart op de goede plaats. Zelfs dat met die zeug belooft hij niet meer te doen, als dat God nu eenmaal niet welgevallig is. Zijn omgang met de zeug is echter dan al ontdekt en hij krijgt een inquisiteur achter zich aan, die zich door hem hoopt te bewijzen.

Naarmate het boek vordert, blijkt Dismas over ongekeende vermogens te beschikken en krijg je steeds meer bewondering voor zijn eerlijkheid en vasthoudendheid.

Als hij verliefd wordt op een blind meisje, is dat niet meer vreemd of weerzinwekkend. De twee zoeken en vinden daadwerkelijk troost bij elkaar.

Contrast

Het vormt een schril contrast met de kloostergemeenschap, waar velen, ook de abt, het op een akkoordje gooien met God en hun geweten.

Dat levert vermakelijke passages op van kloosterlingen, die culinaire en erotische genoegens niet schuwen en er een dubbele moraal op nahouden.

Maar het mooiste is dat Tervoort laat zien hoe een dove man, een mens is met mogelijkheden en dromen en met wat moeite wel degelijk met anderen kan samenwerken en praten in gebarentaal.

Tervoort verwoordt dat ergens zo:

„Als een kreupele van mond niets rest dan zijn handen? Als hij onze mond niet verstaat, maar wel kan kijken naar de tekens van onze handen? Is wat hem rest dan niet zijn eigen taal te noemen?“

'Teken Van Leven' keert zich niet alleen tegen onbegrip en schijnheiligheid, het is ook een spannende en goedgeschreven misdaadroman met een verrassende ontknoping.

Bernard T. Tervoort

Teken Van Leven, De dove monnik en de grootinquisiteur

ISBN 90-807486-8-4, Uitgeverij Gianni, €22,50